

El carrer del Nord

303

La comissió municipal que el 1876 revisà la denominació dels carrers gironins i proposà un seguit de noms per designar-los rebatejar-los, volia que el carrer projectat que anava de les Hortes a la Galera, situat en terrenys que havien estat hortes de Josep Català fos denominat carrer d'O'Reilly «por ser el de otro de los defensores de Gerona en 1809, en cuyo sitio se distinguió siendo mayor general».

Al final triomfà en criteri més popular i el carrer va ser batejat amb el nom d'un punt cardinal: el Nord. Aquesta denominació s'ha mantingut inalterable, encara que el 1936 la Federació local de sindicats d'indústria (CNT-AIT) suggerí —sense èxit— de dedicar la via al novel·lista rus Tolstoi, autor d'aquella obra tan famosa que es diu *Guerra i pau*.

El carrer del Nord es troba en el barri del Mercadal, entre el carrer de les Hortes i la Gran Via de Jaume I, i és dividit en dos trams pel carrer d'Anselm Clavé. La part més antiga correspon a la més propera a les Hortes, on s'alça el convent de les Dominiques, que és l'edifici més sobresortint de la primera secció. En la segona hi ha la casa del metge Furest, dita també xalet Juandó, amb façana principal al carrer d'Anselm Clavé, i l'antiga Escola de Belles Arts.

EL CONVENT DE LES DOMINIQUEES

Les religioses Dominiques, fundades pel P. Francesc Coll, van ser autoritzades a construir el convent de Girona pel bisbe Tomàs Sivilla el desembre de 1891. El dissenyà l'arquitecte Manuel Almeda, el qual li donà un caire neogòtic i el distribuï en planta, tres pisos, terrat i un petit campanar.

El 1903 s'inaugurà la capella amb entrada pel carrer de les Hortes. Vuit anys després, la comunitat adquirí una finca al fuster Esteve Valls i amplia el pati i les instal·lacions docents i de pensió.

Amb la II República, el col·legi esdevingué Mútua Escolar Baldri Rexach, i segons explica Grahit, les monges deixaren els hàbits i es feren dir senyorettes. L'any 1936 les religioses abandonaren el convent, i el col·legi fou dedicat a grup escolar sota l'advocació de Joaquim Maurín.

L'edifici, malparat per les bombes que caigueren sobre la ciutat poc abans de ser ocupada per les tropes de Franco, retornà l'any 1939 a la comunitat, i per la festa de Nostra Senyora del Roser hi fou reposada la imatge d'aquesta devoció, donada per Beneta Brunells.

Quan les Dominiques inauguraren el nou col·legi al barri de

El carrer, amb el paviment aixecat, durant les obres d'urbanització de l'any 1973 (Foto: Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Girona).

Sant Narcís (curs 1960-61): el vell edifici del carrer del Nord es convertí en residència d'estudiants i de pensionistes de la tercera edat.

comú: l'ensenyament artístic. En temps de l'alcalde Ribot (1977) es traslladà provisionalment a l'antic institut del carrer de la Força i avui funciona a l'exconvent de la Mercè.

Entre els professors que han exercit l'ensenyament en aquest centre podem recordar els noms de Josep Aguilera, Manuel Quer, Josep Saurina, Joan Carrera, Esteve Solés, Narcís Carmaniu, Ramon M. Carrera, Enric Barber i Francesc Solés.

Aquest edifici avui tancat i posat a la venda havia estat a partir del setembre de 1906 una escola de pàrvuls, on havia exercit la senyora Antònia Llop, mare de l'escriptor Roig i Llop i àvia de la Montserrat Roig. El propietari de l'immoble era Pere Quera.

La casa que fou del doctor Forest va ser ideada el 1910 per l'arquitecte Isidre Bosch i reformada el 1919. Té detalls neogòtics i una torre rematada amb una piràmide recoberta de majòlica. Quan les construccions de l'entorn eren més baixes que les actuals i hom no havia convertit el pati en zona d'aparcament de vehicles, presentava una perspectiva més rellevant i gràcil.

Isidre Bosch també va acreditar el seu estil a l'edifici número 17 del mateix carrer, la portada i els balcons del qual recorden l'estil gaudinià.

vent de les Dominiques. Aquell mateix any, el 12 de maig, s'aprova el projecte de perllongar el carrer fins a la Gran Via, on encara existia la muralla que li barrava el pas. El 6 d'octubre de 1903 començaren a enderrocar-se els rentadors d'en Cristia per allargar el vial, tal com s'havia previst a finals de segle.

El carrer és delimitat per habitacles de tres i quatre pisos amb establiments comercials als baixos. Entre les institucions que hi han tingut seu recordarem el «Gran Gimnasio Gerundense» de Ramon Balmes, que a finals del segle passat era situat a la cruïlla amb el carrer de les Hortes i el pis del Partit dels Socialistes de Catalunya-Reagrupament, al número 10. Actualment al número 7, funciona una galeria d'art, posada sota la denominació de Sant Jordi, on se celebren mostres periòdiques d'art.

J. Clara

FESTA DE LLIURAMENT DELS PREMIS DE LA COMUNICACIÓ A CATALUNYA

L'ÀNGEL DE BRONZE

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Divendres, 10 de maig de 1985, a les 9 del vespre

- Acte Acadèmic
- Sopar
- Lliurament de Premis
- Actuació del Grup "El Tricicle", amb fragments de l'obra "EXIT"

Organitza: Escola Superior de Relacions Públiques de Girona

Patrocinen: Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona, Ajuntament de Girona i Cambra de Comerç i Indústria de Girona

VENDA DE TIQUETS: Llibreries Les Voltes, Pla Dalmau, Llibreria 22 i també al tel. 21 26 00.

UNA ESCOLA LAICA

Pocs anys abans que les religioses del P. Coll obrissin el seu local escolar, al carrer del Nord hi funcionà la primera escola laica de la ciutat. Es denominava «Velocidad» i estava emplaçada al número 3 d'aleshores. Fou inaugurada el primer de juny de 1886 sota la direcció d'Àngela Sánchez de Ballesteros, natural de Zamora. La professora hagué de sorriure-ne de seques i de verdes; com ho prova el fet que al cap de quinze dies de la inauguració hagués d'escriure una carta a la premsa per queixar-se dels maltractes que rebia: «Desde que se abrió la escuela laica (...), que soy objeto de la furia mal entendida de los católicos de esta capital, y ha llegado a tal grado que los vecinos de la calle del Norte y Galea se reúnen a las horas que acostumbro a pasar y prorrumpan en desaforados gritos, hasta el punto de hacerme dudar si me hallo en una capital o en una selva».

El marit d'aquesta mestressa era oficial de telègrafs i residí a Calonge, on fou membre de la lògia maçònica; però tant ell com la seva dona aviat tornaren a parar a Mèrida i abjuraren públicament del lliurepensament.

L'ESCOLA DE BELLES ARTS

Una altra institució que ha donat cites quotidianes al carrer ha estat l'Escola de Belles Arts, instal·lada el 1930 en un edifici llogat pel municipi. Es tracta d'una institució que des del 1790 ha corregut per diversos indrets de la ciutat amb denominació diversa (Escola de dibuix, Escola d'Arts i Oficis, etc.), però que ha tingut un mateix denominador

NOTES URBANES I SOCIALS

L'any 1899 es construïren les voreres que afectaven el con-

Pizzeria - Cafeteria

Gara Gara

C. Nord, 14 - Tel. 21.31.78 GIRONA

JUDO
TAEKWON DO
DANSA
GIMNÀSTICA INFANTIL

gimnàs fuji-yama
NORD, 13 TEL. 21.25.913 GIRONA